

ת"פ 69592/12/18 - מדינת ישראל נגד אבי הסן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 69592-12-18 מדינת ישראל נ' הסן
בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אבי הסן

החלטה

בקשה לביטול כתב-אישום נוכח טענה להגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 ולאור הנחיית חטיבת התביעות במשטרת ישראל הנוגעת להעמדה לדין בעבירות גניבת מכשירים אלקטרוניים "חכמים", לפיה ניתן לנקוט בהליך של הסדר מותנה.

המאשימה הגישה נגד הנאשם, יליד 1951, כתב אישום המייחס לו עבירת גניבה של טלפון נייד לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נטען כי בתאריך 29.6.18, עת המתלונן הגיע לחנות "סופר פארם" בלוד, נפל לרצפה הטלפון הנייד השייך לו מסוג סמסונג A8 והמתלונן עזב את המקום. בהמשך, הנאשם הגיע לחנות, הבחין בטלפון, נטל ונשא אותו.

ב"כ הנאשם הגיש בקשה לביטול כתב-האישום הנטועה בהנחיית ראש חטיבת התביעות הנוגעת להעמדה לדין בעבירות גניבת טלפונים סלולריים.

ב"כ הנאשם טען כי עניינו של הנאשם נופל בגדרי ההנחיה ולפיכך על המאשימה היה שלא להגיש כתב אישום במקרה זה ולהפנות את התיק להליך של הסדר מותנה.

ב"כ הנאשם טען כי הטלפון הוחזר וכי לא נעשה בו שום שימוש.

עוד טען כי הנאשם מבוגר, סובל מבעיות בריאותיות, נעדר עבר פלילי.

המאשימה טענה כי המקרה אינו מתאים להליך של הסדר מותנה מכיוון שהתיקון לחוק סדר הדין הפלילי, העוסק בהסדר מותנה, קובע כי הליך כזה יינקט רק במקרה בו ימצא שהעונש המתאים לחשוד אינו כולל מאסר בפועל, וכי במקרה זה מדובר במעשה מכון ומתוכנן שהעונש המתאים לו הוא מאסר בפועל, לאחר שנערכה פגישה בשלוחת הסדר

מותנה והדבר נבחן לאחר שהנאשם הציג את טענותיו ונשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם ע"י ראש יחידת ההסדר המותנה.

עוד טענה כי, ככלל, השיקולים לעריכת הסדר מותנה במקום הגשת כתב אישום, לאחר שתובע החליט כי קיימת תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין פלילי, סוג העבירה וקיומן של נסיבות המצדיקות סגירת תיק בהסדר (העונש אינו כולל מאסר בפועל) הם כדלקמן: נסיבות אישיות של החשוד; נסיבות ביצוע העבירה; תוצאות העבירה; התנהלות החשוד לאחר ביצוע העבירה; נסיבות מקלות אחרות.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני דוחה את טענת הנאשם מן הנימוקים הבאים:

המאשימה צירפה לתגובתה את הנחיית ראש חטיבת התביעות - מדיניות התביעה באשר לעבירה של גניבת מכשירים אלקטרוניים "חכמים" (מספר 01.01.03), שתאריך תחילתה 8.5.19.

אכן בהנחיית יחידת התביעות נקבע כי ככלל מדיניות המאשימה בעבירות גניבה היא בהגשת כתב אישום ולא נקיטה בדרך של הסדר מותנה, בצירוף עתירה למאסר בפועל.

בהנחייה נקבע כי "במקרים יוצאי דופן בנסיבות העושה והמעשה, ניתן יהא לשקול נקיטה בהליך של הסדר מותנה".

בין השיקולים שנקבעו בהנחייה, על תובע לשקול:

א. סוג המכשיר הנגנב - ככלל אם נגנב טלפון חכם ינקט הליך פלילי.

ב. אם הגניבה היא בדרך של מציאה, יש לבחון האם חלף זמן ממועד המציאה ועד להחזרת המכשיר והאם המכשיר הושב לבעליו ביוזמת הנאשם או שהצריך התערבות משטרתית כלשהי.

ג. המקום ממנו נגנב המכשיר - אם מדובר במקום ציבורי בו ניתן היה בנקל לאתר את בעליו החוקיים, ישמש נתון זה לחובת הנאשם וישמש שיקול התומך בהליך פלילי.

ד. השימוש שנעשה במכשיר ואם נפגעה פרטיותו של המתלונן - אם כן, ינקט הליך פלילי.

סוג המכשיר הנגנב - סלולרי חכם - "סמארטפון".

כבר נכתב רבות על חומרת גניבת טלפונים סלולריים שהם, בימים אלו, כל עולמו של אדם וחדירה אליהם היא פגיעה קשה בפרטיות.

במקרה, הנאשם נטל את הסלולרי אך לא ביצע כל שימוש בו, לא חדר אל נתוניו ובעצם לא נגרמה כל פגיעה בפרטיות המתלון.

המכשיר נמצא על ידי הנאשם ברצפת החנות, לאחר שהמתלון כבר עזב את החנות ויצא ממנה ורק אז נכנס אליה הנאשם.

העבירה שיוחסה לנאשם היא גניבה אך עובדות כתב האישום מגלות כי מדובר בגניבה שבמציאה מרצפת חנות, בנסיבות בהן הנאשם יכול היה לפנות לזבנים שינסו לאתר את בעלי המכשיר.

בתגובתה הכתובה המאשימה לא סתרה את טענת הנאשם כי המכשיר הושב לבעליו, אם כי לא ברור מתי הושב (הדבר לא עלה מבקשת ב"כ הנאשם או מתגובת המאשימה) וגם לא סתרה את הטענה כי לא נעשה במכשיר כל שימוש ואת העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי (המאשימה לא צירפה גיליון הרשעות).

לכן נקודת המוצא היא כי הנאשם השיב את המכשיר, לא ביצע בו שום שימוש.

הנאשם יליד 1951, נעדר עבר פלילי.

בהנחייה חטיבת התביעות נכתב כי נקיטה בדרך של הסדר מותנה שמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן.

איני סבור כי מדובר במקרה יוצא דופן העונה על כל השיקולים שפורטו בהנחיה בחיוב.

מעבר לכך, הגשת כתב-אישום הוא עניין המצוי בליבת שיקול הדעת של המאשימה והתערבות בשיקול דעתה ראוי שיעשה במשורה, בזהירות מירבית.

על בית-המשפט להיזהר שלא להחליף את שיקול דעתו של התובע בשיקול דעתו שלו ושלא יהפוך עצמו ל"תובע על".

הליך של הסדר מותנה מוסדר גם הוא בנוהל, אותו צירפה המאשימה, המפרט נסיבות מיוחדות ושיקול דעת לתובע באשר ל"עונש המתאים לחשוד... אינו כולל מאסר בפועל" (ראו עמוד 5 לנוהל, פסקה א).

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

הנאשם ישיב לאשמה בדיון הקרוב.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.